

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

4. A Cæsare Regalia obtinet. Et confirmationem jurium Corbeiensium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1662.

prudenciorum oculi in *Christophorum Bernardum*, cæteros facillè omnes in partes suas atraxère. Afflictis ille rebus *Arnoldi*, non semel præstò fuerat, & subactò nuper tantis viribus *Monasterio*, uti potentior, formidabiliorque, ita certantibus plurimorum animis ambiebatur. Hunc igitur unanimi omni consensu Abbatem postulârunt, ut quo *Welfalia* gauderet circularis sui Tractûs Director, *Corbeja* posthac Principem haberet

Confir-
matur à
Pontifice

Protectorem. *Alexander Pontifex* re ad delatâ, comprobatâque Postulatum, ceu perpetuum *Corbejensis* Abbatia Commendatarium, è repente confirmat, jubetque *Joanni Guilielmo Baroni de Sintzig* Præposito *Paderbornensi*, ipse ut à Confirmato excipiat fidei professionem, & quâ ex Urbe mittebatur formâ, jurisjurandi. Aderat is, eo fine evocatus, ante diem decimum tertium Kalendas Maij in arce *Sassenbergâ*. Jamque dicturus

Corbeja
priori-
nem vindicat.

in ejus tenore *Corbejensis* Abbatia asseretur. Diocæsis esse *Paderbornensis*, præsentem Apostolicum Tabellionem, testesque interpellat, errore scribentium irrepsisse; id credere se ait, ac nolle protestatur fraudi esse liberæ istius Abbatia exemptioni, quæ post Pontificem & Cæsarem, neminem in Orbe agnoscat Superiorem; id tabulis inferi velle præfatus, juxta submissum exemplar proficitur ritu consueto juramentum. Indè & Cæsa-

Cæsareâ Majestate Regalibus pariter donato 1662.
 prima cura fuit, ut Abbatia jura, privilegia- 4.
 que, eâdem simul authoritate confirmarentur: A Cæsa-
 id quòd latius docet subnexum diploma. re Rega-

LEOPOLDUS divinâ favente clementiâ ele- lia obti-
 tus Romanorum Imperator semper Augustus ac net.
 Germania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia,
 Croatia, Sclavonia &c. Rex, Archidux Au-
 stria, Dux Burgundia &c.

Ad perpetuam rei memoriam recognoscimus Et con-
 & notum facimus tenore presentium universis. firmatio-
 Quod cum nihil magis tum ad Augustalem nem fu-
 amplitudinem, quâ conservandam, quâ extol- rium
 lendam atq; illustrandam, tum ad eterna salu- Corbei-
 tis ac cœlestium gaudiorum premia pro meren- ensium.
 da conducere firmiter credamus, quam cum Ec-
 clestiarum ac DEO dicatarum, divinisq; ob-
 sequiis jugiter deditarum personarum commodis
 benigni volentes intendimus, ac Cæsarei iisdem
 favoris subsidia liberaliter & prolixè indulge-
 mus. Sanè Nobis Venerabilis Christophorus
 Bernardus Episcopus Monasteriensis, Princeps
 devotus Nobis dilectus, submissè exponendum
 curavit à Divo quondam Ferdinando III. Ro-
 manorum Imperatore, Domino Genitore ac Præ-
 decessore Nostro colendissimo, augustissima memo-
 ria &c. Venerabilem Arnoldum Monasterij Cor-
 bejensis Ordinis S. Benedicti Abbatē jam defun-
 ctum, privilegiorum dicto Monasterio Corbeien-
 si, à Divis olim Romanorum Imperatoribus ac
 Regibus Antecessoribus Nostris concessorum, ul-

timâ die Martij Anni millesimi, sexcentesimi trigesima
 noni expeditam confirmationem obtinuisse. Et quia Nos
 porro suppliciter rogavit, ut cum prædictus Abbas Arnol-
 dus jam vitâ functus sit, & ipse in locum ipsius, omnium
 Capitularium ejusdem Monasterij Religiosorum suffra-
 gis postulatus, atq; à sanctâ Sede Apostolicâ approbatus
 confirmatusq; fuerit Abbas, sibi ac memorato Monasterio
 curæ suæ commisso, aliisque eidem annexis, videlicet Mepp-
 penfi, Hervordienfi, Montis-Martensfi, Groningensfi,
 Visbecensfi, Kemnadsensfi, Scakensfi & Wesensfi, privile-
 gia, libertates, honores, exemptiones, jura, indulta, immu-
 nitates, beneficia, ac gratias, usus, laudabiles consuetudines
 ac concessionem, iisdem conjunctim, vel cuilibet eorum seu-
 sim, per sacratissimam recordationis Antecessores Nostros
 Augustos Romanos Imperatores ac Reges, nominatim vero
 Ludovicum Pium Caroli Magni filium, fundatorem,
 Conradum I. Conradum II. Henricum III. Henri-
 cum IV. Ottonem, Rudolphum I. Fridericos V. &
 nonnullos alios Principes seculares & Dominos, concessas
 concessa, & novissime per augustissima memoria Duce
 Rudolphum II. Matthiam, Ferdinandum II. & III.
 Imperatores, Dominos Agnatos, Avum, Genitorem, &
 Prædecessores Nostros colendissimos, prædicto quondam
 Arnolde defuncto Abbati confirmatos & confirmata, ut
 & munus ac titulum Advocati & Custodis perpetui sacra-
 rum S. Viti Lipsanorum, quo à Conrado II. olim Abbat
 Wiboldus per aureum donationis Casareæ annulum infe-
 gnitus fuit, ex innata Imperiali beneficentia itidem lauda-
 re, approbare, confirmare, innovare & quatenus opus sit,
 de novo atq; integro, & quod sæpèdictum Monasterium
 Corbeiense omnium bonorum suorum, jurium & jurisdic-
 tionum

Etionum in Oppidis, Castris, Villis, præsertim Huxer, cum libertate domorum, & moneta, & omnium iurium ibidem, Beverensis, Haddebergensis, Holtzmunden, Ameluxen, cum terminis, circumstantiis, & circumjacentibus, Voltzen, Kottenberga & aliis Castris, Villis, Nemoribus, atq; aliis rebus, bonisq; ubicunq; locorum existentibus, ad sæpe memoratum Monasterium spectantibus ac pertinentibus in decimis, novalibus, venationibus, & in nemore quoque, quod dicitur Solinge usum venandi (quod vernaculâ Wildtbahn vocatur) cum cæteris ibidem dicti Monasterij iuribus, piscationibus in Wesera, Netha & cæteris fluminibus in Beveren, Solbeka, Tresburg & Volckmarfen, cum judiciis occultis sive vetitis, atq; aliis iuribus & jurisdictionibus, altâ, mediâ, infimâ, auri & argenti fluentis. nec-non super libertate & exemptione Telonij de bonis Monasterij Corbeiensis dandi, facultatem & potestatem redimendi, libereq; impignoratis, ac redemptis utendi, fruendi & possidendi, concedere & ex speciali gratiâ ipsum Monasterium Corbeiense cum prædictis ei commissis & annexis, in Nostram & Sacri Romani Imperij protectionem & defensionem clementer suscipere dignamur.

Nos igitur precibus præfati Episcopi Monasteriensis, uti postulati Abbatis Corbeiensis, utpotè rationi consonis, benignè inclinati, & nullo induciti errore, sed scientes, prudentes atq; animo benè deliberato, sano ac maturo capto consilio, deq; Casaræ nostræ potestatis plenitudine, omnia & singula, privilegia, libertates & exemptiones, jura & indulta, gratias, immunitates, usus, laudabiles consuetudines, & concessionem quascunq; tam per præfatos Romanos Imperatores & Reges, quam alios quoscunq; sæpe-mentio-

nato Monasterio Corbeiensi & suis annexis, ut supra, concessa & concessas, indulta & indultas, prout hæc omnia processerunt, & hætenus introducta sunt, tunc & possidentur, & in presenti tenentur & possidentur, prout in suis capitulis, articulis, clausulis, sententiis, verborum expressibus & punctis plenius designantur, ac si presentibus nominatim ac de verbo ad verbum forent expressa & expresse elementer laudavimus, approbavimus, confirmavimus, ratificavimus, corroboravimus atq; innovavimus, tenore presentium laudamus, approbamus, confirmamus, ratificamus, corroboramus, atq; innovamus & quatenus opus est, de novo atq; integro concedimus & elargimur nec-non eidem postulato Abbati Christophoro Bernardus ejusq; Successoribus, in quantum de jure possumus ac volumus, damus, impertimur ac concedimus facultatem & potestatem quacumq; oppignorata & distracta, pertinentia & spectantia ad ipsum Monasterium redimendi, ac recuperandi, illisq; & illorum usibus (ut præmissum est) utendi, fruendi & potiendi; Porro quo præfatus Abbas Nostræ Casaræ sublimitate uberiore beneficentia commulentiatur, scientia & auctoritate, quibus supra eundem postulatam Abbatem Christophorum Bernardum, ejusq; Conventus ac Monasteria annexa, singulis Patres & personas, nec-non subditos cum eorum bonis, rebus corporalibus, sive incorporalibus, & jurisdictionibus altâ, mediâ & Imâ seu bassâ, presentibus & futuris, & Nostram & Sacri Imperij tuitionem, salvamguardiam, defensionem & protectionem assumimus per præsentem Mandantes universis & singulis Electoribus, alijsq; Sacri Romani Imperij Principibus, Ecclesiasticis & secularibus, Archi-Episcopis, Episcopis, Ducibus, Marchionibus, Comitibus.

mitibus, Baronibus, Militibus, Nobilibus, Clientibus, Balivis, Capitaneis, Vice-Dominis, Praefectis, Capellanis, Universitatibus, Communitatibus, Locum tenentibus, Officialibus, Burgi-Magistris, Judicibus, Consulibus, Civibus et generatim omnibus & singulis Nostris & Sacrae Romani Imperij subditis ac fidelibus dilectis, cujuscunq; status, gradus, ordinis, dignitatis, praerminentiae & conditionis fuerint, districte praecipiendo, ne praefatum Episcopum Monasteriensem, uti postulatum Abbatem Corbeensem, ejusq; Conventum & Monasteria, eorumq; subditos in confirmatis per Nos privilegiis, juribus, gratiis, libertatibus, immunitatibus, concessionibus & indultis, eorumq; omnium usu ac fructu impediant, molestent, perturbentve, aut impediendis vel impedire volentibus, auxilium, consilium, aut favorem praestent directe vel indirecte, quovis quasito colore aut pretextu. Nostris tamen et Sacri Imperij juribus in praemissis semper salvis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc Nostrae Augustalis laudationis, approbationis, confirmationis, ratificationis, corroborationis, innovationis ac redintegratae concessionis paginam infringere, aut violare, aut ei quovis ausu temerario contraire. Si quis autem secus faxit, is praeter quod gravissimam Nostram indignationem incurret, denstarum Marcarum auri puri, puri, probissimi, ex semisse Imperiali Nostrae Arario, sive Fisco, ex altero vero semisse injuriam passorum usibus, totiens, quotiens, contraventum fuerit, omni remissionis ac veniae abscessa spe, pendendarum multam dare jam nunc damnatus esto, harum testimonio litterarum manus Nostrae subscriptione et Sigilli Nostrae Caesarei appensione munitarum. Qua dabantur in Civitate Nostra Vienna, die septima mensis Junij

1662.

Junij Anno MDCLXII. Regnorum nostrorum Romani quarto, Hungarici septimo, Bohemici sexto. Subscriptio erat. Leopoldus. Et inferius. Vidit Wildericus Baro de Wildendorff. Ad mandatum Sacrae Caesareae Majestatis proprium Joannes Walderode.

Pontificiâ & Caesaris autoritate confirmatus ita Praesul, quanquam jure poterat Abbas, maluit tamen audire solum & nunciari in posterum Corbeiensis Administrationis

5.
Ad Tassifij querelam.

Tassiorum genti, qui Comites olim, nunc Principes appellantur, non parum honeste. Nos, posterique omnes (ut Familiari Strabonis verbis utar) hoc nomine debemus, quod aucto per eos, firmatoque transmittendum commercio litterarum, dispositis certa per intervalla, tabellariorum, cursorumque Stationibus publicum fecerint, obviumque commodum, quod antea rarum ac tantummodum potentiorum non sine magnis impensis proprium fuit. Ut merito ipsi à Caesaribus, atque à Regibus Hispanis, jure, potestateque perpetuos hosce nuncios acceptâ, amplissimam tabellariorum Praefecturam, soli per Austriacas Provincias & magnam Germaniam partem administrent. Quas haecenus litteras Britannis destinatas Antverpiam prius transferant Batavi, mutatâ per hos dies viâ, novo cujusdam Directoris ingenio, relictis Antverpiae mœnibus, rectâ Slusam & inde Londi-

De violato jure Postarum.